

Въ такъвъ случай конгресу неоставаше да прави нищо освѣнъ да прибѣгне къмъ чужда помощъ вънъ отъ отечеството.

Най-напредъ той са обърна къмъ Франца. Тъзи страна, която отъ отколѣшни времена са славяше по великодушието на своитѣ чувства, по съвременната свобода на своитѣ идеи, станъ йоще по-благоприятна на позива на угнетения американски народъ, който искаше да са освободи отъ черни теглила. Тъзи страна на смѣлитѣ мисли и на благородната преданность, Франца, повече отъ всѣки други пжтъ бѣше расположена да застъпи за справедливата работа и да приеме участие въ работата на полезния напредѣкъ на чловѣческия родъ. Тя отиваше съ едри стѣпки по пжтя на теоритѣ къмъ тѣзи цѣль, къмъ която Американцитѣ бѣхъ доведени по пжтя на преданията. Освѣнъ туй, желаньето на народа тукъ са съединяваше съ смѣтката на правителството. При това народниятъ ентузиазмъ този пжтъ са съгласяваше съ политическитѣ интереси. Колкото за самата Франца, да помага на Американцитѣ противъ Англичанитѣ щѣше да рече да си приготви съюзникъ и да си отмъсти на единъ неприятель. Никой по-добръ отъ Франца не можеше да поддържи въ Европа работата на Америка. Свободниятъ мислителъ трѣбаше да намѣри тамъ равностното опиранье на философитѣ, които управлявахъ въ тѣзи минута общественния духъ. Искусниятъ претворникъ сполучи бързата помощъ на предпазливия и каджрень министръ на външнитѣ работи; у тѣхъ умния чловѣкъ са харесваше на всички; бла-